

Forslag til endringer i regelverket om anleggsbidrag Forslag til endring i forskrift om kontroll av nettvirksomhet

Høringsvar fra Sira-Kvina kraftselskap, Org.nr: 954 090 493

Sira-Kvina Kraftselskap stiller seg positivt til at NVE jobber for å få til en mer effektiv utvikling og utnyttelse av nettet. I dette arbeidet er vi at endring av regelverket for tariffen og anleggsbidrag er viktige styringsparametere for å få dette til. Det er også fornuftig at det gis prissignaler slik at lokalisering blir tatt med i regnestykket.

Men Sira-Kvina hadde håpet at forslaget hadde vært mer balansert. Slik det fremstår nå gir det:

- Stor økonomisk risiko og ugunst for kraftprodusentene.
- Utydelighet i forhold til hvordan kostnadene skal beregnes og fordeles
- Økt risiko for at ny fornybar samfunnsøkonomisk kraftproduksjon ikke blir realisert
- Usikkerhet rundt rammebetingelser vil skape utsettelse og forsinkelser prosjekt som er konsesjonsgitt og under realisering. Dette gjelder spesielt forslaget til overgangsordning som vil lamme det meste av prosjekt som planlegges igangsatt/kontraktfestes i løpet av 2018
- Liten effekt i forhold til å løse de utfordringene som en har pekt på er utfordringer med dagens kontrollforskrift

Slik høringsnotat er utformet fremstår det som noe hastverksarbeid der en ikke har tenkt igjennom alle implikasjoner og utfordringer de endringene en foreslår vil skape. For å bøte på dette foreslår Sira-Kvina at en basert på innkomne høringsvar lager et nytt forslag som sendes ut til ny høring før en vedtar forskriftsendringen. Alternativt at en sørger for mer forutsigbare og stabile rammebetingelser ved å redusere de negative økonomiske konsekvensene for produsentene de første årene og tar endringene mer stegvis.

Sira-Kvina har under realisering flere prosjekter som en hittil har sett på som lønnsomme og realiserbare. Slik forslaget er utformet er man nå usikker på om dette må beregnes på nytt og i så fall i forhold til hva:

Med det nye forslaget pålegges kraftutbygger å betale anleggsbidrag i regional- og transmisjonsnett som hittil har vært definert som masket nett. Hvordan dette skal beregnes og hvordan man skal ta hensyn til øvrige kunder (både nye og fremtidige) som får glede av forsterkningen er for oss uklart. Store deler av regionalnettet og sentralnettet er av en slik alder at det uansett må fornyes og med økt fremtidig effektbelastning på forbrukssiden oppleves det urimelig at utbyggerne av ny produksjon skal bære en stor del av dette. Når det i tillegg skal betales fullt anleggsbidrag i distribusjonsnett blir belastningen på utbygger etter vårt syn urimelig stor. Med de kompliserte regnestykkene dette nødvendigvis må medføre ser vi for oss at det her blir rom for mange og lange diskusjoner og steile fronter mellom utbygger og nettselskap.

Etter Sira-Kvina sin oppfatning er NVEs høringsdokument uklart og vi er redd dette igjen vil føre til et «hav» av klager når dette skal implementeres og de faktiske kostnadstallene kommer på bordet. Vi tror at med en endring som skaper større tydelighet og en mer en mer balansert kontrollforskrift vil man få mindre uenigheter og klager.

Gjennomgang av de foreslåtte endringene

Vi vil i det etterfølgende gjennomgå de foreslåtte endringene punkt for punkt der vi har noe å tilføye:

§16-1: Det å gjøre anleggsbidrag til en skal-bestemmelse og at også 10-årsregelen blir en skal-bestemmelse er etter vårt syn bra. Hvordan 10-årsregelen skal praktiseres bør presiseres. Nettselskapene bør minst legge til grunn den kapasitet på nettanlegget som det er sannsynlig at det kan være behov for over et tiårsperspektiv. Første kunde bør her da kun belastes med sin andel av denne kapasiteten. Dette med begrunnelse at det er Nettselskapet som definerer behovet og således må stå for risikoen. Et tilleggsmoment her er at dersom Nettselskapet beregner for lavt behov og må forsterke aktuelt nett før utløpet av 10-årsperioden bør utløsende kunde(r) godskrives etter den nye økte utbygde kapasiteten.

§16-2: Støtter denne

§16-3: Støtter denne

§16-4: Bra. Men avtale om anleggsbidrag og avtale om tilknytning ofte er to ulike ting. Forskriftsteksten bør derfor inneholde i 2. ledd: «...direkte med kunde umiddelbart etter at kunden har godkjent anleggsbidragstilbudet».

§16-5: Det hadde vært en stor fordel om ordet »nødvendig» i forskriften § 16-5, 2. ledd igjen. Dette for å understreke at det ikke er fritt frem for nettselskapene å legge inn «kjekt å ha» tiltak.

§16-6: OK. Et spørsmål er blir hvordan man forholder seg til anleggsdeler som er tilknyttet og en del av f.eks en transformator/koblingsstasjon. På høyre spenningsnivå er det også lager, garderobe etc, men vi antar at dette er kostander som faller utenfor anleggskostnader som ligger til grunn for anleggsbidrag.

§16-7: For å unngå diskusjoner og forenkle både arbeid og dokumentasjonskrav bør en benytte gjenstående økonomisk levetid som grunnlag. Denne er også noenlunde relatert til skattloven og transparent.

§16-10: Dette er den paragrafendring som vil gjøre mest utslag på fremtidig realisering av lønnsomme produksjonsutbygginger. Denne endringen har potensial i seg til å stoppe ganske mange samfunnsøkonomisk lønnsomme kraftutbygginger, skape mange tvister (spesielt med den foreslåtte overgangsordningen) og forårsake mange klagesaker. De økonomiske konsekvensene for kraftutbyggere er potensielt svært store.

Selv om en har forsøkt gjøre noe med kostnadsnivået gjennom en reduksjonsfaktor på 0,5, vil dette kunne slå hardt ut for mange utbyggere. Denne bør derfor settes lavere og eventuelt trappes opp over tid. Vi vil derfor foreslå å sette reduksjonsfaktoren til 0,1 etter 5 og 10 år ettersom man får mer erfaring. Dette vil også sørge for at en får en viss form for likebehandling også fra et år til et annet.

§16-11: Støttes

§16-12: Dette er den paragrafendring som skaper størst utfordring i forhold til å holde fremdriften og få igangsatt pågående prosjekt.

Forslaget fra NVE lyder:

«*Nettselskapet kan ikke kreve anleggsbidrag fra kunder i regional- og transmisjonsnettet når*

- a) kunden har bedt om tilknytning, økt kapasitet eller bedre kvalitet som utløser en nettinvestering før 26. mars 2018, og*
- b) både kunde og nettselskap har fått innvilget nødvendige konsesjoner, og*
- c) nettselskap og kunde har inngått bindende økonomiske avtaler med hverandre eller tredjepart før 26. mars 2018.»*

Dersom en med økonomiske avtaler med tredjepart mener at en må ha inngått bygg eller maskinentreprisekontrakt betyr dette i praksis at det kun er kraftverk som allerede er under bygging som vil omfattes av eksisterende ordning. Hvor går i så fall grensen i forhold til hva som omfattes av «bindende økonomiske avtaler» i pkt C?

Dersom grunnundersøkelser, erstatningsutbetalinger, utarbeidelse av arkitekttegninger, miljøundersøkelser konsulentavtaler etc holder i forhold forlagets punkt 3 vil det stille seg annerledes. Etter Sira_kvina sin tolkning vil da de fleste prosjekt som har søkt om nettilknytning og fått nødvendige konsesjoner før 26. mars 2018 omfattes av overgangsordningen så fall kunne man nøyde seg med pkt a) og b) som begge er entydige og transparente som utvalgsriterier.

I motsatt fall er usikkerheten ved anleggsbidrag så stor at investeringsbeslutning ikke kan fattes. Det kan ikke fattes investeringsbeslutning før ny ordning er avklart, og anleggsbidrag er kjent for utbygger. Dette betyr at utbyggingene må settes på vent, og at man risikerer å ikke oppnå byggestart inneværende år.

Vi kan heller ikke se at det skulle være noe i veien med å utsette hele ordningen slik at iverksettelse blir senere enn 2019. Dette vil gi bedre tid til å forberede en god løsning. Dersom en da samtidig er

tydelig på kriterier om hvem som vil omfattes av ny forskrift på iverksettelsestidspunkt vil en da også samtidig unngå problemstillingen rundt overgangsordning.

Bjarne Tufte (sign)
Teknisk sjef
Sira-Kvina kraftselskap DA